

Pas heel kort geleden lieten wij onze eerste Nieuwsbrief verschijnen, maar Kerst en Oud & Nieuw zijn nu eenmaal **DE** gelegenheid om u namens al onze vrijwilligers het allerbeste voor 2013 toe te wensen.

Bovendien willen wij u laten weten dat steeds meer blijkt dat onze nieuwe aanpak werkt en worden wij in toenemende mate gevraagd om acute hulp te verlenen.

Maar omdat we nu al meer aangeboden krijgen dan dat we kunnen plaatsen, betekent dit dat we nog harder op zoek zijn naar nieuwe pleeggezinnen. Vandaar dat deze nieuwsbrief daar helemaal aan gewijd wordt.

Ook willen we als Bestuur onze huidige pleegadressen ontzettend hartelijk danken voor de enorme inzet in de afgelopen 3 jaar – eerst voor Dieren Onder Dak, nu voor DierenVangnet.

Zij hebben ervoor gezorgd dat in die periode meer dan 800 dieren opgevangen, gevoed, verzorgd of geplaatst konden worden en sponserden intussen de stichting omdat ze het vaak niet nodig vonden gemaakte kosten te declareren. *“Och, of ik er nou 1 meer of minder te eten geef – dat is mijn bijdrage aan de stichting”* hebben we heel vaak te horen gekregen.

Dus: Dank je wel Agaath, Anne, Annegreet, Annemiek, Annemiek en Ronald, Arenne, Bianca en Ton, Brenda en Jim, Carla en Hans, Charlotte, Christine, Connie, Diane, Dunja, Ellen, Elsbeth, Fieke, Geertje, Gina, Hanneke en Joost, Henk en Geertje, Hetty, Jana en Maarten, Jeroen, Judith, Karin, Kim, Klaas en Wil, Liesbeth, Lisa, Louise, Luca, Lydia-Richard-Lynn, Margriet, Marie Line, Martje en Merijn, Michelle, Rianne, Sabine, Simone, Tineke, Ton, Ulla, Vera en Mark, Wendy

En staat UW naam hier misschien volgend jaar?

Ook danken we onze geweldige dierenartsen van DAP Carla, Medisch Centrum voor Dieren, Mercatorstraat, Middenweg, Top, R. v.d. Waarde, Uithoorn-Aalsmeer en Schut, de pathologen S. Klarenbeek en M. van der Valk, Kantoor Hilberts & Van Olden voor alle juridische hulp, Francoise voor het maken van onze webpage en onze sponsors Back Home, Hope Farms, Intratuin, Jumper Aalsmeer-Uithoorn, Merial, NL Drukwerk, Nobifac, Ranzijn, Supreme Petfoods, TinLo, Virbac.

In deze nieuwsbrief doen een aantal pleegadressen hun verhaal. Zij vertellen hoeveel plezier en voldoening het geeft om te zorgen voor deze “zielepieten”, om ze daarna weer te verenigen met hun baasje. Ook het opnieuw in topconditie brengen van een ouder of verwaarloosd afstandsdier en er daarna een helemaal passend huis voor te vinden, maakt dit werk dat je zo dankbaar en gelukkig kan voelen.

En hoe heerlijk het is om weer een dier in je huisje en in je hart te kunnen insluiten, laat deze foto toch overduidelijk zien.

Dierenliefhebbers staan er niet altijd bij stil dat zij een prima pleegadres zouden kunnen zijn en wij zoeken met name pleegadressen voor o.a. honden en katten die voor langere termijn voor een dier willen zorgen dat

- een tijdelijk adres nodig heeft omdat de eigenaar langdurig ziek is en beslist geen afstand wil doen. Wij worden namelijk heel vaak gevraagd te helpen als baasjes van dieren naar een ziekenhuis of verpleegtehuis moeten of er om een andere reden voor dieren een noodoplossing wordt gezocht
- een speciaal dieet of medicatie nodig heeft waardoor het niet bij andere dieren geplaatst kan worden
- getraumatiseerd zijn en eerst in een rustige omgeving moet bijkomen. Meestal zijn dit dieren die via de Dierenbescherming, dierenartsen, GG & GD of andere instanties worden aangeboden en waar afstand van is gedaan. Voordat een nieuw passend huis gevonden kan worden, moeten de dieren met veel geduld worden gesocialiseerd
- afkomstig is van een overleden of ernstig zieke baasje, meestal wat ouder is en daardoor via een asiel beslist niet snel geplaatst zal worden. Deze dieren, vinden wij, horen niet in een asiel thuis!

Hebt u altijd een huisdier gehad en mist u de gezelligheid en het loopje, maar durft u geen dier meer te nemen omdat u bang bent dat u de verzorging in een verdere toekomst niet aan kunt ..., hebt u zelf een dier met dieetvoer en kunt er geen tweede bij nemen vanwege de hoge voer- en dierenartskosten ..., wilt u graag een dier verzorgen en hebt u alle tijd en ruimte, maar kunt u zich het financieel niet (meer) veroorloven ...

Waarom dan geen pleegadressen worden ?

- Eventuele medische kosten en dieetvoer komen vanzelfsprekend voor rekening van de eigenaar of van onze stichting
- Als een dier naar een dierenarts moet, wordt in overleg met u vervoer verzorgd
- In veel gevallen betreft het een opvang van 6-8 weken maar soms ook voor langere tijd en uiteraard vangt u alleen een dier op als u daar tijd voor en zin in hebt.

Kunt u ons helpen of weet u iemand die ons zou kunnen helpen, hebt u belangstelling of vragen, wilt u dan mailen naar info@dierenvangnet.nl of bellen naar 075-617 0553 of 06-1299 0210

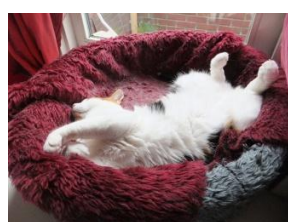
Ervaringen van een aantal van onze pleegouders

Dali, een poes vol levenslust

Toen mij werd gevraagd of ik een kat die waarschijnlijk nog maar 3 tot 6 maanden te leven had in huis wilde nemen om te voorkomen dat de eigenaar haar dezelfde dag nog zou laten inslapen, aarzelde ik geen seconde.

De foto die ik ontving liet een mooie kat zien die je recht in je ogen keek. Doordat de foto vlak na een chirurgische ingreep door de dierenarts was gemaakt, was het verband nog te zien. Dit liet mij wel even twifelen: kon ik het wel aan om een kat te verzorgen, het verband dagelijks schoon te maken en te vervangen, pillen of injecties te geven ? Er was geen tijd om verder te twifelen, een leven moest worden gered.

Zo kwam **Dali** op een frisse zomerdag in mijn leven. Haar kattenbak was prachtig, haar reismandje van de beste kwaliteit, haar comfortabel bedje heel groot, schepjes, schaalpjes, speeltjes, een dekentje, een handdoek ... alle spullen die ze in haar leven nodig had werden eveneens meegegeven. Daar was ik blij mee. Zij had in zeer korte tijd haar mensen, haar zus, haar gezondheid en haar vertrouwde huis verloren. Deze spullen waren tenminste een overgebleven link met haar verleden – een klein beetje zekerheid.

Het eerste dat **Dali** deed toen ze binnenkwam, was dikke knuffels geven. Ze keek niet bang, alleen nieuwsgierig. En misschien opgelucht ? Zij had mij al geadopteerd lang voordat ik had besloten of zij hier langere tijd kon blijven. Tot mijn verbazing droeg zij helemaal geen verband en er was zelfs geen litteken te zien. Dit kwam omdat de operatie gelukkig al zes weken eerder was geweest. Deze poes had dus helemaal geen speciale verzorging nodig. Sterker nog, er was totaal niets te merken van het feit dat er bij haar een zeer kwaadaardige tumor was verwijderd. **Dali** eet graag, drinkt goed, loopt vrolijk door het huis, kijkt uit het raam naar de vogels in de binnentuinen, komt graag op het balkon, proeft van de lange stengels kattengras uit de verschillende potjes, ligt het liefst het grootste deel van de dag in haar zachte bedje, vlak bij een raam volop in de zon.

Zij rent dagelijks door het huis achter denkbeeldige konijnen aan, die 's avonds, gek genoeg, in een rood laserlampje worden betoverd, gooit haar knuffeldiertjes in de lucht en speelt er voetbal mee en sluit de dag tevreden en voldaan af door neer te ploffen op mijn bed.

Ik vind haar één van de leukste knuffelkatten die er bestaan. Zij loopt langs je met haar hele lichaam, van neus tot staartje, zij geeft krachtige kopjes en spint daarbij heel hard. Ondanks haar negen jaar en de tumor, gedraagt **Dali** zich als een gezonde en levenslustige poes.

Het is duidelijk dat zij enorm van haar leven geniet.

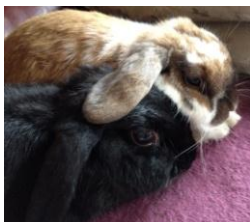
En die drie tot zes maanden, die zijn voorbij. Kort geleden heeft de dierenarts haar helemaal onderzocht en tip-top in orde verklaard.

Marie Line

Pleegadres worden bij DierenVangnet is de beste beslissing die ik de afgelopen jaren heb gemaakt.

Het geeft mij zoveel voldoening als ik zie hoe dieren er vaak aan toe zijn, verwaarloosd, schuw en dan bij onze stichting terecht komen en binnen korte tijd weer letterlijk en figuurlijk fijn in hun vel zitten.

Ik vang meestal konijnen op en dan met name de Teddy's. Ik zorg er voor dat hun vacht er weer goed uit gaat zien en dat door ze veel zorg en aandacht te geven ze zich weer lekker gaan voelen. Ik ben in de omstandigheid dat ik de konijnen huisvesting kan bieden met veel bewegingsvrijheid en ze een aantal uren per dag heerlijk los mogen lopen. Het is duidelijk: dat doet ze erg veel goed.

Ik heb op dit moment 2 konijnen van de stichting die bij mij mogen blijven wonen en 2 lieve konijnen waarvoor hun baasje, met pijn in haar hart, niet meer kon zorgen omdat ze ineens heel erg allergisch werd. Voor deze twee lieverds hoop ik zo dat er vlug iemand is die ze goede huisvesting en veel ruimte kan bieden en dat ze de rest van hun leven daar mogen blijven.

Ook heb ik binnen 3 cavia's die bij een ontruiming in beslag zijn genomen en via de Dierenambulance bij onze stichting terecht zijn gekomen. Deze diertjes zijn nog wat schuw maar voor mij is het een uitdaging om ze weer helemaal tam te krijgen zodat ook zij weer geplaatst kunnen worden.

Lydia

Caesar

Dit is **Caesar** onze pleeghond, met harde wind op de dijk. Hij wil graag naar buiten, lekker spelen aan het strand en het maakt hem echt niet uit wat voor een weer het is. Het is zo'n lief beestje en blij met alles wat je doet: een stuk wandelen, een snoepje of een aai over zijn bol. Het is altijd leuk om weer een nieuw beestje te krijgen en het op te nemen in je gezin. **Caesar** is in die paar weken dat hij bij ons is al erg veranderd in positieve zin. Hij luistert al goed, blijft netjes op de stoep lopen. Hij blijft een jager want eenden, kippen of fazanten zijn niet veilig als **Caesar** eraan komt. Hij is echt een kleine druktemaker. Soms komen de pleegdieren heel schuw of onverzorgd bij je binnen. Het geeft een heel goed gevoel om zo'n beestje

liefde en aandacht te geven en te zien hoe ze daardoor veranderen.

Natuurlijk is het soms vervelend om afscheid te moeten nemen van een dier. Maar bedenk wel dat het veel fijner is voor de dieren om in een pleeggezin te wachten op een definitieve plaatsing. Dat is toch echt anders dan in een asiel. En bedenk ook dat er altijd een goed tehuis voor de dieren wordt gezocht en dat je zelf de belangrijkste stem hebt waar het terecht komt. Want jij bent immers degene die weet wat goed voor het dier is.

En daarna kun je weer een ander dier een goed tehuis bieden.

De kinderen zeggen heel vaak "oh mama, deze is zo lief. Kunnen we die niet houden" Dan is altijd het antwoord "maar die hierna komt is ook vast heel lief".

Familie Dekker

Cavia Joerie

Ik ben sinds 2010 pleegadres voor vnl. konijnen en cavia's. Heel vaak krijg ik te horen: "jij vangt dus tijdelijk dieren op voor een stichting en die gaan daarmee weer weg. O, dat zou ik nooit kunnen." Dat dacht ik eerst ook, maar nu denk ik daar heel anders over. Het geeft juist een heel goed gevoel als je een dier ziet opknappen door jouw goede verzorging en je zorg daarna ook nog eens voor een heel goed huisje. Want, als pleegadres weet je wat goed is voor jouw pleegkindje en bepaal je zelf of het nieuwe plaatsje alle specifieke behoeften van het dier.

Natuurlijk heb ik het vaak moeilijk met de verhuizing van een dier. Cavia Joerie is voor ons zo'n speciaal geval. Hij stond in Amsterdam letterlijk naast het vuilnis, was sterk vermagerd, zat onder de schurft en had een ernstig vitaminegebrek. Na een aantal maanden intensieve verzorging en na zijn castratie heeft Joerie een geweldig nieuw huisje gekregen. Wat een goed gevoel geeft het om foto's te krijgen van deze bokkont bij zijn nieuwe baasje.

En intussen zit de volgende zielepiet al weer bij ons.

Kim

Flizzy de onplaatsbare en zieke asielkat

Maandag 6 februari kwam Flizzy in mijn pleegmoederleven.

Nadat ze 15 maanden in het asiel in Amsterdam had vertoefd, kwam ze binnen met de omschrijving "onplaatsbaar". Dat zou je wel denken na 15 maanden. Nu is het beslist een dame met een gebruiksaanwijzing, daar kan je niet omheen. Maar als je die goed leest en je eraan houdt, blijkt het zo'n eerlijke en vrolijke kat te zijn. Van een poes die duidelijk vereenzaamd was en het contact nauwelijks meer zocht, is ze weer geworden die ze eigenlijk is: een lief en betrouwbaar maatje. Ze is voor rede vatbaar: NEE verstaat ze donders goed. En ze vindt het heerlijk de hele nacht op bed tegen me aan te liggen.

Het allerfijnste moment breekt aan als ik net in bed lig: dan moet er eerst een stevige knuffelpartij volgen: vaste prik.

Dat is het gezelligste moment van de dag.

Dan was er nog wat anders: ze zou een ernstige zgn voedingsintolerantie hebben, zodat ze op een heel strikt dieet van hypo-allergene brokjes stond omdat ze zich constant de huid open krabde en door de jeuk ongedurig en humeurig was. Voorlopig liet ik dat zo: alles op z'n tijd.

Maar omdat **Flizzy** niet de enige is die erg eigenwijs is, dacht ik na een paar maanden "het is toch te gek dat zo'n betrekkelijk jonge kat (ze is net zeven jaar geworden) haar hele leven op dieet moet".

Toen ben ik me gaan verdiepen in voeding:

- door Marlijn's suggestie's en
- door een schrijnend ziekteverloop van de kat van een vriendin.

Ik las het boek van Tannetje Koning en ik vond de site van Any Animal en Carnivoer. Ik liet **Flizzy** testen via bio-resonantie. Daar kwam uit dat zij een darminfectie had en haar hele immuunsysteem verstoord was door verkeerde

voeding (brokjes), de jaarlijkse inentingen en door antibiotica. De voedselopname in de dunne darm moest verbeterd worden, de zuur-base balans was verstoord, de lever moest ontgift en de voeding drastisch veranderd zodat de verzwakte darmflora weer in balans kwam. En wat een geluk dat hier in de buurt een homeopathisch werkende dierenarts is. .

We gingen aan de slag. Ik stapte over op Bandit biologisch vlees. Mevrouw **Flizzy** moest er wel aan wennen: "mauw, mauw, ik wil brokjes... Niks te willen - even doorzetten ... zóóó zeg, dát was lekker !"

Geweldig zoals dit eigenlijk zieke dier is opgeknapt. Ze krabbelt nauwelijks meer en heeft een mooi slank modelletje gekregen. Verharen doet ze nauwelijks - niet meer dan ik in ieder geval !

Kort nadat ik **Flizzy** kreeg, had die lieve Dirk v.d. Heuvel m'n tuintje omheind zodat ze er niet uit kon om andere poezen te confronteren met haar onvervaarde territorium-aanspraken: dat had tegelijk het grote voordeel dat ze geen verkeerde dingen kon krijgen van goedbedoelende burens.

Al met al kon ik het na al deze inspanningen niet meer over mijn hart verkrijgen om Flizzy te laten verhuizen zodat ze nu maar fijn bij mij blijft, hopelijk voor vele jaren.

We roeien het aardig met elkaar en wat de toekomst brengt, zien we dan wel weer.

Agaath Riedel

De zwangere Vlaamse Reus die 7 jongen kreeg, uit een ontruiming acht cavia's waarvan 5 zwanger, 6 baby konijntjes uit een zandbak uit Zuid-Oost, een loslopende hamster in het Vondelpark, een complete kooi met tamme muizen naast het grof vuil, 3 Teddy's in een kartonnen doos, het is slechts een greep uit de konijnen en knaagdieren die wij in 2012 voor de Dierenambulance Amsterdam konden opvangen. Veel van deze dieren worden gedumpt omdat ze ouder zijn, iets mankeren en geld gaan kosten of "gewoon omdat ze niet meer leuk zijn". En ook al die honden en katten met ouderdomsziekten, gebitsproblemen, dieet die we hebben kunnen opvangen, kosten de stichting meer dan alleen een beetje voer, een enting, chip en een castratie/sterilisatie.

Natuurlijk hebben we subsidie aangevraagd aan de gemeente Amsterdam maar vragen is nog niet krijgen – zeker in deze tijd dat er zo bezuinigd moet worden

Als u, net als wij allemaal, vindt dat deze dieren niet het kind van de (crisis-) rekening mogen worden, wilt u dan alstublieft donateur worden.

STEUNT U ONS ?

ING 721.73.27

Stichting DierenVangnet, Amsterdam

